

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 „ — „
Negyedévre . . . 2 „ 50 „
Egy hóra . . . — „ 86 „
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT. Mária-u. 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével szemben,
hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó föl-szólások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében.
hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vezeti föl

Mire fáj a Bánffy foga?

Pécs, 1896. december hó 11.

Dárday Sándor miniszteri tanácsos — a félhivatalos Orsz. Ért. értesülése szerint — e hónap 12-én, szombaton este a jogász-egyesület gyűlésén érdekesnek és következményeiben nagyfontosságúnak ígérkező felolvasást fog tartani az alapok és alapítványok körül gyakorlandó állami felügyeletről. A félhivatalos ujság még hozzáteszi, hogy ezt a kérdést a kormány az egyházpolitikai törvények következtében napirendre tűzte.

Hogy ez a felolvasás miért ígérkezik „következményeiben nagyfontosságúnak“, azt megmagyarázza a „Magyar Hirlap“ tudósítója, akinek értesülése szerint Bánffy báró megbizta Dárday miniszteri tanácsost, hogy az egyházi alapok és alapítványok körül gyakorlandó felügyeletről munkálattal készítsen, a melyben József császárnak az egyházi javak állami birtokba vételéről szóló pátensével foglalkozzék s amely a papi javak állami birtokba vételéről szóló esetleges törvényjavaslatnak alapját képezze.

A felolvasásnak tehát az lesz a feladata, hogy a közvéleményt a szekularizáció eszméjével megismertesse s annak propagandát csináljon.

Lám, lám! mire lyukad ki a nagy liberalizmus. Az állam és egyház jogkörei szigorúan elhatárolandók egymástól, hogy egyik a másikatól függetlenül teljesíthesse feladatát a saját hatáskörében; — de a pénz és a birtok világi dolgok, tehát ide vele, mi majd elmanipuláljuk, ti pedig papok prédikáljatok és ne bibelődjétek világi gazdálkodással, azt mi jobban értjük.

De hát mondják meg nekünk, hogyan egyeztethető össze a modern állam felekezetenélküliségével, az állami és egyházi jogkörök teljes elkülönítésével az, hogy az állam valamely felekezetenek egyházi célokra rendelt javait egyszerűen a saját birtokába vegye, annak jövedelmeiről önkényűleg rendelkezék s ennek fejében ő vegye magára az illető felekezet egyházi költségeinek fedezését?

Hogy itt tisztán a katolikus egyházi javak és alapítványok elvételéről van szó, az kétségtelen abból, hogy a többi vallásfelekezetek, a görög keleti és mindkét evangélikus egyház javainak birtoklása, kezelése, a velük való rendelkezés joga az illető egyházak önkormányzatának törvényileg biztosítva van, ugyanígy módon van szabályozva az államnak ezekre vonatkozó főfelügyeleti joga is, ott tehát az állami felügyelet újabb szabályozásának sem szüksége, sem helye nincs.

Addig, míg Magyarországon a kato-

likus vallás államvallás s az ország katolikus állam volt, nagyon helyén való volt, hogy a kath. egyházi vagy az állam rendelkezése alatt állott, a mennyiben a főpapi javadalmak adományozása s a vallásalapítványok kezelése tisztán az állam jogkörébe tartozott, de a mióta az állam és egyház különváltak s az állam felekezetenélküli, a vallásfelekezetek pedig egyenjogúak, a dolog természeténél fogva megszűnt az államnak minden előjoga, amely őt korábban a kath. egyház, mint államvallás belügyei körül megillette. Ezek a jogok most visszazártak a felekezetre és éppen úgy gyakorlandók, mint a hogyan azokat a többi vele egyenjogu felekezet gyakorolja: a felekezet autonóm testületei által.

Igen, de a felekezetenélküli állam nem akarja kibocsátani kezéből azt az óriási hatalmat és befolyást, a melyet a gazdag kath. egyházi javak és vallásalapítványok fölött való rendelkezési jog révén eddig élvezett s mivel a katolikus autonómia létesítése elől a fentjelzett okokból már nem sokáig térhet ki, azon iparkodik, hogy még ennek az autonómiának létesítése előtt a katolikus egyházi javakat a maga körme közé kaparithassa s minden autonómia dacára is ő osztogathassa továbbra is az egyházi beneficiumokat s azokkal járó jövedelmeket. Az egyházi javaknak állami

A „Pécsi Figyelő“ tárcája

Fáj a szívem.

Fáj a szívem, ha nehezteltek rám:
Apám, anyám, vagy édes kis hugám:
Sir a szívem, ha bánatos arcod
S a testedben dülő ádáz harcok
Véresre tépnek drága szép hazám . . .
De míg a szívem fáj, ha nehezteltek rám
S csak a lelkem sir érted drága szép hazám,
A presszimista lélek sápad arcomon,
Mert szívemben hordozlak: világfájdalom!

Átok.

Átok, átok, rettenetes átok
Átkot mondok ti reátok lányok.
Verjen meg az a hatalmas Isten,
A hogyan ti vertetek meg engem:
Legyen virágos kert a szivetek, —
Benne a virágok a legények, —
Mindenik virág világot érjen
— Hogy száz világ omoljon reátok —
Mikor e virágokat letépem.

Abdakadabra.

Két vendéglő.

— Daudet Alfonz. —

Nimesből visszatérve történt egy szép júliusi nap délutánján. A hőség szinte elviselhetetlen volt.

A fehér, piros, napsütött ut olajbokrok és tölgyfák közé kanyargott s fönt a nap, amely mintha halavány ezüstből volna, elfoglalta az egész mennyboltozatot.

Már vagy két óráig haladtam pusztahelyeken át, amint egyszerre az ut porából néhány fehér házikó bontakozott ki szemem előtt. Ez az ugynevezett Szt.-Vince állomás volt. Öt-hat házikó, hosszú, vörösfedélű pajták, itató vályuk, melyek körül apró narancsfák s a kis telep végén két nagy vendéglő, egymással szemben az ut két felén.

Valami különös volt abban, hogy az a két vendéglő oly közel volt egymáshoz.

Az egyik oldalon új, nagy épület, tele élettél és mozgalommal, sarkig kinyitott ajtókkal, a bejárat előtt utazó postakocsival, a melyből az izzadt lovakat éppen akkor fogták ki.

A másik vendéglő ellenben egészen nesztelen és olyan volt, hogy én csupa részvétekből elhatároltam, ebbe megyek be valamicskét enni.

Belépve, egy hosszú, üres és sötét terembe értem, amely még sötétebbnek és üresebbnek látszott az élénk megvilágítástól, amely három nagy, függöny nélkül való ablakon áradt be.

A terem másik végén egy nő állt és figyelmesen nézett ki az ablakon. Kétszer is meg kellett szólítanom.

— Hej vendéglősné!

A nő lassan megfordul s én a szegény

paraszt nő ráncos, fekete, földszintű arcát láttam meg, amely vedlett csipkekendővel volt körülkötve, mint ahogy az itteni vén asszonyoknál szokás. Hanem ez nem volt vén asszony, csak a könyvek vénítették meg időközben.

— Mit parancsol? — kérdi szemem megtörülve.

— Nehány percig pihenni szeretnék, aztán valamit iszom.

Az asszony csodálkozva nézett rám s meg sem mozdult helyéből, mintha nem értené beszédemet.

— Hát talán ez nem vendéglő?

— De . . . vendéglő is . . . De miért nem megy ön oda, ahova a többiek, oda, átellenbe! Az sokkal vigabb . . .

— Nekem az nagyon is vig . . . Sokkal alkalmasabb itt.

S nem várva a feleletet, leültem egy asztal mellé.

A vendéglősné meggyőződve arról, hogy komolyan beszéltem, gondos arccal fogott ellátásomhoz.

Kinyitotta a szekrényeket, palackokat vett ki, megtörülgette a poharakat, minduntalan hessegette a legyeket . . .

Egy negyed óra múlva nagy tányér rántotta állt előttem az asztalon, mellette régi, kőkemény kenyér, meg egy palack rossz ízű bor.

— Tessék, szólta a különös asszony és

birtokba vételével kettős célt érne el az éhes állam: tetszés szerint markolászhatna a legutóbb már előtte elzárult papi kasszában, a mikor a pártkasszát kell tölteni, — és a papok állami dotációja révén egy újabb jól fegyelmezett rabzolga seregre lehetne — legalább a Bánffy-féle államférfiak számítása szerint — kilátása.

Ezért kell propagandát csinálni az egyházi javak szekularizációja mellett és sőt ultramontánussággal vádolni mindazokat, akik nem hajlandók az egyházi vagyont az állami molochnak minden egyéb nemzeti vagyont már úgy is felemészített éhes gyomrába dobni.

Persze könnyű is az ilyen propagandát csinálni, mert erre nagyon népszerű eszközök állnak rendelkezésre; azt mondják, mire való egy püspöknek száz, kétszáz ezer forint, sőt annál is több évi jövedelem, mikor egy miniszternek is csak tizenkétezer forintja van; miért legyen egy plebánosnak négy, hat, nyolcezer forintja évenként, mikor az állam hivatalnokai nyomorognak.

Hát bizony ezek tetszetős jelszavak, de nem veszi észre a tisztelt kormány, hogy ezek veszedelmesen hasonlítanak az általa annyira üldözött szocialista jelszavakhoz? Ha az állam el meri kobozni az egyház birtokait azért, mert azok aránytalan nagy gazdagságot biztosítanak egyeseknek, hát hogyan merészli becsukadni akkor azt a szocialista apostolt, aki arra tüzeli a munkásnépet, hogy vegye el a gazdag bankár és gyáros vagyonát, mert az aranyban uszik, míg a szegény munkás, aki arca verejtékével töltögeti a tőkés pénzszájkait, a betevő falatot is alig képes megszerezni éhező családjá javára.

Hja, ez más dolog, mondják erre a kormány táborában, az egyházi vagyon az

gyorsan az ablakhoz ment, hogy újra elfoglalja ott az előbbi helyet.

Mig falatotam, szóba eredtem vele:

— Ide nem valami gyakran szoktak látogatók betérni, ugy-e?

— Nem bizony; soha nem jön ide senki. Mikor csak magunk voltunk itt, akkor egészen más volt: mindenki mi hozzánk tért be, ide jártak a kacsára járó vadászok s egészen éven át egymást érte nálunk a sok koca... De amióta a szomszédaink ide telepedtek, mi mindent elvesztettünk... Mindenki szivesebben megy amoda... Itt nagyon szomorú minden... Az éppen a baj, hogy es nem valami kellemes hely. Én nem vagyok szép, lázban szenvedek, a két szép leányom meghalt... Amott pedig folytonosan kacagnak. A vendéglősné szép asszony, csupa csipke rajta minden s olyan nagy aranylánc van, hogy háromszor körül éri a nyakát. A postakocsi vezetője a szeretője s az minden vendéget odavissz. Azonkívül még egy sereg szép leány szolgálja ki ott a vendégeket... Oda, hogy örömlik a vendég, de még hogy! A környékről az egész fiatal-ság oda gyülekezik össze. A kocsisok inkább kerülő utat tesznek, csak hogy oda betérhesenek... Én pedig egész napokon keresztül egyedül maradok itt és busulok.

Mindezt szórakozottan, közönyösen mondta el a szegény asszony, homlokával oda támaszkodva az ablaküveghez. Meglátszott rajta, hogy főlöttebb érdekli valami a másik vendéglőben...

Az ut másik felén egyszerre mozgalom támadt.

államtól származik, ennek tehát joga van azt vissza is venni. Nos, ha el is fogadjuk azt az abszurd okoskodást, hogy a mit egyszer odaadtunk, azt visszavenni is van jogunk, hát kérdjük, Magyarország összes nemesi birtokai nem éppen úgy királyi adományból származtak, mint az egyházi javak? Ugyanazzal a joggal az állam elkobozhatná az összes főúri birtokokat is.

Különbben ha így haladunk, még különb dolgokat is meg fogunk érni. Kormányaink először elpredálták az állami birtokokat, most el akarják venni a papi javakat, természetesen hogy azokat is elköttyavetyélhessék, a paraszt már régen csak árendása a saját földjének s ebből is nemsokára kilicitalja az állam, mert tessék csak megnézni a telekkönyvet, alig van parasztbirtok, a melyen rajt' ne ülne az államkincstár bekebelezett adó vagy illeték tartozás képében; végül majd rá kerül a sor, ha szorul a kapca, a nemesi birtokra is, a titulus erre — mint fentebb előadtuk — már készen van: akkor be fog következni a szocialisták által álmodott ideál; nem lesz többé magántulajdon, mert mindent elnyelt az állam, a polgárok pedig mind az állam alkalmazottai lesznek s ettől várják eltartásukat.

Bizony nem jól teszik a szocialisták, ha Bánffy bárót meg nem választják diszapostolnak.

* **Szegény Bánffy báró szivarban.** Kardos főispán borzasztó zavarba hozta szegény Bánffy bárót azzal a konok elhatározásával, hogy ő mindenáron képviselő akar lenni. Nem használt semmi kérés, semmi könyörgés, Bánffy nem tudta kapacitálni a makacs Kardost, hogy maradjon meg továbbra is főispánnak; hisz ismerjük mindannyian Kardos Kálmán törhetlen akaraterejét, aki ha valamit a fejébe vett, hát keresztül gázolt

A porlepte postakocsi megindult. Ostor pattogás hallatszott, a kocsivezető kurtjébe fujt s a leányok kifutottak az ajtóba élénken kiabálva:

— Isten önnel! Isten önnel.

Odaát a másik vendéglőben egy erős hang vigan énekelt valami csapongó nótát. A hang hallatára az asszony egész testében megremegett s felém fordulva halkán szólalt meg.

— Hallja kérem? ez az én férjem... Ugy-e, szépen dalol?

Meglepetve tekintettem rá.

— Hogyan? A férje? hát ő is átjár oda.

Az asszony észrevehető bánattal bár, de egész gyöngédséggel viszonzá:

— Mit tegyünk? A férfiak mind olyanok. Nem szeretik látni a könyeket, én pedig azóta mindig sírok, amióta kedves kicikéim elháltak... Aztán meg szomorú itt lenni ebben a nagy házban, ahol soha sincs egy lélek... Mikor a szegény férjem nagyon unja magát, átmejj oda s mivel szép a hangja, hát a vendéglősné énekeltet vele. Pszt... most megint rákezdi.

S egész testében remegve, kezét kinyújtva, stürü könyeket hullatva, amelyek még csufabbá tették arcát, lelkes elragadtatással állt az ablak mellett és hallgatta, amint az ő férje egy másik asszonynak a dalt énekli, hogy:

„S ő azt mondta néki:
Jó napot, szép menyecske.“

minden akadályon s akaratának mindenkivel szemben feltétlen érvényt tudott szerezni. De hát nem is az bántotta Bánffy, hogy Kardos beáll képviselőnek, mert jól tudta, hogy az országgyűlésen is nyugodtan fog támaszkodhatni Kardos kipróbált erélyére, hanem a miatt esett kétségbe, mert ha lámpással kereste is, nem tudott alkalmas embert fogni a Kardos távozásával megüresülő főispáni székre. Magyarországon tudvalevőleg régen te katonákat, legújabbban pedig főispánokat kell kötéssel fogdosni. Ha Bánffyban megvolna a kellő államférfiúi belátás, megtudhatta volna a „Pécsi Napló“-ból, amely rendes alvá-előtti olvasmányát képezi, hogy honnét int feléje a szabadulás ösvénye ebből a szorongatott helyzetből, mert abban még ideje korán felemelte vármegyénk ősi fájának egy ifju hajtása intő szózatát, hogy ha az alispán nem követheti a főispáni székre Kardost, hát inkább maradjon meg abban Kardos maga.

De hát köztudomású dolog, hogy Bánffy nagyon nehéz fölfogású s azért nem értette meg az inteimet. Most hát egy deputáció ment fel hozzá felvilágosítani, hogy a vármegye egyetlen hő öhajtsa Szily alispánt látni a főispáni székre. Kovács István György röpiratát ugyan nem vitte magával ez a deputáció, de annál ékesebben fogják tolmácsolni Bánffy előtt Szily jószívűségét, amely megelégedett a világgá kürtölt pozitív vádakkal szemben az egyszerű bocsánatkéréssel s nem kívánta, hogy az esküdtek még az ebédjüket is elmulasszák megtámadott hírének megpreparálása miatt.

Semmi kétség benne, hogy Bánffy két kézzel fog kapni az alkalmon, a mely őt kinos zavarából ilyképpen kiségeti s azzal örök hálára kötelezi le nemcsak Baranyamegye rendeit, de Pécs városa „komisz burgereit“ is, kik már alig várják az időt, a mikor hódolatukat bemutassák Szily főispánnak, a ki Pécs város polgárait már oly régen szívébe zárta.

Csak aztán korai ne legyen az öröm, mert mi lesz akkor, ha Szily ismert szerénységénél fogva vissza találja utasítani azt a főispánságot, a melyet a deputátus urak a s ő tudta nélkül, a háta megett könyörögnek ki számára?

Hol talál akkor Bánffy olyan főispánt, a kinek az érdemei nyomtatásban úgy lennének méltatva, mint Baranyamegye mostani alispánjái?

Hirek.

Pécs, 1896. december hó 11.

A Gizike stádiumai.

Első stádium.

Gizuci pompás, aranyos baba.

Kis pofók képe van. Csipkés fejkötője mögül szeliden simul ki aranszintű haja. Sohasem sir, mindig mosolyog. Arcán hajnalpiros sugár sütkezik, mi a rácuppanó csókuktól lesz pirosabb. Most a papuska bubogtatja. Három szobán sétál vele végig s ringatja karján.

Mikor a harmadik szobába ér, elmarad tőle a feleség. Hirelen végigpillant, aztán csókkal zárja le a kis baba szemeit.

Szakasztott az anyja! Aztán visszamegy feleségéhez. Csöndesen ülőbe rakja a kis terhet. En látom a boldog anya feje körül az arany holdat is, a mivel a piktorok a szenteket festik.

Második stádium.

Gizuci kibujt már a pólyából. Már ötször kapott kriszkindlit. — Gizi pompás gyerek.

Gizi talentum.

Öröme életünknek.

Harmadik stádium.

Giziből Giza lesz.

Még jobban látszik, hogy a természet mily bőkezűen bánt vele. Aranyos fűrtelt bokáig növesztette. Kecses ujjacskáit a songora billentyűi nem görbitették el. Most már nem jár esse gyermekjátékokon, tehát nem mosolyog akár kell, akár nem. Homlokáról komoly gondok nyerne kifejezést. Az utcán nem bámul el. Most jár tánciskolába és ott a szendülő sziveket időelőtti lángra gyújtogatja. . . No, azért még gyermek, a kinek lesütött szemekkel kell iskolába mennie.

Negyedik stádium.

Ah! a legszebb stádium, Gizuci már nem Gizi, de Gizella nagysám. Két hónap óta a nevelőt is odahagyta a hosszú ruha megszereste a nagy leányok részére. Szobájában legnagyobb kedvelője az ablaknak, hamiskásan tud kacagni, de legnagyobb mulatsága dévajkodni a gigerli urak áradós bókjain. Azt sem mondhatnám, hogy akardcsörgést utálja. . . De nem ám!

S hogy törnek kegyéért a férfiak! Hogy teszi a két barátot ellenséggé, ha történetesen a másikkal többet „foglalkozott.”

Szép dolog ez a nagyleányi élet. Minden szép leány maga csinálhat regényt, ha akar.

Béla, az az édes Béla a regények hordozgatója mellett mindent megtesz, hogy regényes szerelme valóságra váljék, de Gizella nagysám lelti a vallomásig bátor szerelmeit, ki astán egyet fordulva — másnak hordozgatója a regényeket. S Bélára nézve a házasság regénye következik, de mással.

Minden csatában kell lenni legyőzöttnek. Nehéz önmagának is bevallani, de kénytelen vele, hogy ennek a csatának ő a legyőzöttje.

Béla szeretni is lehet! Astán parti, határozott parti.

Az udvarló körül pedig a hálót hiába veti ki, a szakmány menekül. . . A nyár melege belevesz az őz hűvös éjszakáiba. . .

Ötödik stádium.

Gizella még mindig szépség. Szerepel mindenütt. Ő a bálkirálynő. Az idő lekoptatja ábrándjait.

A platonikus szerelem előtte már: de libabos költői agyrem.

— Nem hiszem, nem hiszem! toppant lábával, midőn előtte most egy-egy szerelme pár önfelédten, egymáshoz simulva, boldogan elsétál.

— Nem hiszem! Nem hiszem! Ezek is sétálnak és — csalódnak, hazudnak!

Hatodik stádium.

Gizella nagysám ma felette bossus. Alaposan ügyel a tükörbe és a szép kék szemé alján finom bőrén szarkalábaserű ráncok mutatkosnak. S féltülés közben egy estüt hajszalet tép ki.

Szívé elszorul.

Kitekint az udvarra. A Béla gyermekei jöttek át a szomszédból. Emlékei feltámadnak. Az a pufók gyerek, a legnagyobb fiu, csodálatos módon hasonlít az ő hűvös regényhordozójához. Keserű emlékek tolatkosnak fel!

— Botor voltam, nagyon botor!

Mély, szomorú gondolatai közben jobban és jobban bossantja a fel-feltörő gyerekek zivaj. Dühötől reszkette szakítja föl az ablaktáblát, az ajka vonaglik, a szemé cikázik.

— Elhordjátok magatokat!

És megszólal az ő regényhordozójának kicsinyített kiadása:

— Ne haragudjék mindig néni! —

S ettől a pillanattól az embergyűlölő melancholia véssi uralmába Gizella nagysám lelkét. Következik:

A hetedik stádium.

Egy világot gyűlölő vén kisasszony. . .

Naptár 1896. december 12-án.

Naptár: szombat, dec. 12. — Róm. kath.: Déneske. — Prot.: Sspiridion. — Görög-kel.: (nov. 30.) András. — Zsidó: S. Vajigasc. — Nap kél 7 óra 25 percek; nyugszik 8 óra 52 percek — Hold kél délben; nyugszik éjfélkor. Hold első negyede éjjel 1 óra 30 percek.

Időjárás: hőmérséklet 1 Celsius fok meleg; légneműs 749. — Kilátás a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: száraz idő, fagypontról hőmérséklet várható.

Színház: „Vasgyáros.”

— (A főjegyzői állás) minden valószínűség szerint egyhangú választás után leendő belső, a mennyiben Nendvich Andor, jelenlegi I. aljegyző — a polgármester rábeszélésére — visszavette a főjegyzőség elnyerése végett beadott kérvényét, marad tehát egyetlen jelölt, Tróber Aladár tanácsos személyében, a ki e szerint egyhangú szavazat által Pécs város főjegyzőjévé fog proklamálni a legközelebbi közgyűlésen. Ennek következtében a Tróber tanácsos megüresedő helyére Nendvich Andor fog megválasztani, miután Reeh György rendőrkapitány szintén visszavette az es irányban benyújtott kérvényét. — A pécsvárad kerület igazolt képviselője még mindig gyakorolt főispáni hatalmánál fogva a mai napon már anticipálta is az egyhangú választást, a mennyiben a főjegyzői állásra Tróber Aladár, ennek tanácsosi állására pedig Nendvich Andort helyettesítette. Nem lehetett volna mindjárt a Nendvich állására is helyettesíteni a II-od aljegyzőt, ennek helyére a következőt és így tovább, legalább a városatyáknak nem kellene sokat törni a fejüket a szabad választásánál.

— (A mohácsi kóskórház megnyitása.) Tegnap nyitotta meg ünnepélyesen Szily László alispán „Baranyavármegyei László kóskórházát.” Tegnapelőtt esti 7 órai vonattal érkezett Mohácsra, hol Trixler Károly járási főszolgabíróhoz szállott. A város fáklyás zenét rendezett a város tiszteletére. A menet háromnegyed 7 kor indult el a városházától, a felső Dunasoron végig a vármegye-utcába. Szily szállására, örüsi aszmu közönség kíséretében. Az ablakok merre az ünneplő közönség végig haladt, díszesen voltak kivilágítva. A szolgabírói lak elő érve a „mohácsi dalárda” élénkelte dalárindulóját. Esután Klombauer Antal városi I. jegyző lelkes beszédet intézett az alispánhoz, ki erre megköszönte a kitüntetést, melyben a nagyérdemű közönség őt részesítette s ígérte, hogy esután is atyailag fog gondoskodni az utóbbi időben ily meglepően fejlődő vároaról, mit a nép harsogó éljenzése követett. Befejezéstül a „mohácsi dalárda” a himnuszt sendítette rá, melynek élénklése után Gyula primás jól szervezett zenekara játszott az alispán ablaka alatt egy igen szép, egy hazafias dalt. . . Másnap reggel 9 órakor a püspöki templomban díszes istentisztelet volt, melyen Lipovcsevics Laurus sárdafőnök celebrált fényes segédlettel. A mise alatt a polgári iskola növendékei énekeltek Brand Ede igazgató karnagysága alatt. Innen felment a közönség a kóskórház dísztermébe. A léposdás földissítése valóssággal imponáns volt. Délszaki növények díszíték a léposdát, melynek legfelső végén pálmák közé volt felállítva a király életnagyságu mellsobra.

Lipovcsevics Laurus sárdafőnök kettős segédlettel szentelte fel a főépületet a melléképítményekkel együtt. Esután a díszteremben ugyancsak Lipovcsevics a töle megszokott pathosszal felkőszöntötte az elnöklő alispánt, mit Szily lelkes szavakban köszönt meg s biztosította a várost további pártfogásáról. Est követte Margittay Péter ünnepi szónoklata, melyet falrengető éljenzések között mondott el és fejezett be. Végül a „mohácsi dalárda” élénkelte a „Szózat” első két versszakát. Az ünnepélyen az összes helybeli egyesületek testületileg jelentek meg. Jelen voltak azonkívül városunkból az összes és vidékről nagyszámu notabilitások. Az ünnepélyt déli 12 órakor bankett zárta (be a kaszinó dísztermében, melyen igen nagy számu intelligencia vett részt. Toasztokban hiány nem volt.

— (Kinevezés.) A magyar királyi pénzügyminiszter a pécsi pénzügyigazgató-sághoz Antal János, németüröggi lakost segélydíjas számgyakornokká, ideiglenes minőségben, kinevezte.

— (A kis Jászay.) Holnap (szombaton) délután fél kettőkor a nemzeti kaszinóban fogja bemutatni szavalásbeli ügyességét, hol bizonyára jobb anyagi eredmény fogja jutalmazni a kicsike produkcióit, mint a multkori estélyen, melyen annyi bevétel sem volt a kicsike mamájának, hogy Pécsről elutashattak volna.

— (Pályázatok a törvényességnél.) A pécsi kir. törvényességnél egy albirói és egy jegyzői állásra hirdetett pályázatok benyújtási határideje már járt le. Érdekes, hogy az albirói állásra husz pályázati kérvény érkezett be; a jegyzői állásra pedig csak nyolc.

— (A jogászbál.) Ugye ismét egy lépéssel előrehaladt; a kiküldött bisottság már felkérte a védnököket, a kik, névleg Blaskovits István, a pécsi kir. ítélőtábla elnöke, Erreth János a pécsi ügyvédi kamara elnöke, Kardos Kálmán országgyűlési képviselő, Majorossy Imre Pécs szab. kir. város polgármestere, dr. Szapredy József apátkanonok, a pécsi jogakadémia igazgatója, Szily László Baranyavármegye alispánja és Wiesner Rajmár bányaigazgató esen megtisztelt tiszteletet mindannyian köszönettel elfogadták, ugyasintén úgróf Pallaviciáni Edéné a felséges magyar királyné csillagkeresztos palotahölgye a bálanyai tisztelet elfogadni méltóztatott. A bál tehát, mint e nevek is mutatják, igen fényesen igérkesik és örvendünk, hogy jogászbáljuk védnökségére ily méltóságokat nyertek meg, mert az bizonyítéka már annak, hogy a január 9-iki bál fényben a régi jogászbálokat messze felül fogja mulni.

— (Fogház-vizsgálat.) Ma délelőtt tette látogatását a bürtövizsgáló bisottság a pécsi kir. ügyesség fogházban. A bisottság Kardos Kálmán orsz. képvis. elnöklése alatt Mendl-Lajos dr., Cser-Elek dr., Kovácsffy Kálmán kir. főmérnök, Nagy Jenő megyei főügyész, Kossits Sándor és Szinkovits Károly tagokból állott, a kik Zsolnay György kir. főügyész helyettes kalanszolása mellett apróra megtekintettek mindent, benéstek az iskolába, a hol a tanítás éppen folyamatban

volt, megízlelték a kenyeret, a felhozott ételeket, s úgy eseket, mint a többi látottakat kifogásolhatatlannak találták s egyhangu elismeréssel adóztak a fogház ügyei vezetőjének, Zoelnay Györgynek, a ki hasonlíthatatlan erélyével és szorgalmával már rég óta valóságos minta-fogházzá emelte a pécsi ügyészégi fogházat.

— **(Országos vásár Barcon.)**

E hó 9-én volt az országos vásár Barcon, és mint onnét írják, tekintettel a mai pénztelen viszonyokra, meglehetősen forgalommal. Sertés felhajtás aránylag a legnagyobb volt, különösen a hizott faj ürvendetett nagy keresletnek a behozott 200—250-ből elkelt körülbelül 180 darab, még pedig jó árban, a hentesek 50—60 frtot, a privátok 70 sőt, 80 frtot is fizettek párjáért. Az ugynevezett süldő disznó felhajtattott 100—120 drb. elkelt 70—80 30—35 frtért páronként. Az elért magas árakat a slavoniai szárlatnak köszönhetni, mely a még mindig tartó száj- és körömfájás miatt nincs feloldva. Ló kevés jött fel és az a kevés és silány parasztló volt, kereslet se igen mutatkozott. Szarvasmarha, minthogy Slavoniából át nem hajtható, szintén kevés volt. A szárnyasok közül legtöbb hozatott liba, melyek darabjért 3 forintot is fizettek. Minden kétséget kizárólag azonban legjobb kelete volt a szabó áruk és csizmák, minthogy a beállott hideg idő következtében mindenki igyekezett magát a téltre ellátni. Több kisebb-nagyobb lopásból ez alkalommal sem volt hiány, de hát már ez a vásárral jár. Csendőreink különben csak négy egyént tartóztattak le, a többinek úgy látszik sikerültebb vásárjuk volt.

— **(Revolveres szerelem.)** Kakutya József alsóbalokány utca 13. szám alatti lakos, már hosszabb ideje elválva él a feleségétől, Hubert Franciskától. Hogy mi vitte a feleségétől való elválásra, az az ő titka; de az már pár hét óta nyílt titok volt, hogy az elvált férj — újra beleszeretett a feleségébe és mindenáron azon volt, hogy az asszony ismét visszamenjen hozzá. Az asszony azonban azt tartotta, hogy „elég egy sütésből egy lepény“ és nem hajlott az embernek se könyörgéseire, se fenyegetéseire. Kakutya József pedig csak tovább epedt az ő asszonyáért, kitől elvált. de a kit most még jobban szeretett és ez a hiábavaló epedés rossz gondolatra vitte. Tegnap revolvert vásárolt magának s azt a zsebébe dugva, elment estefelé az asszony lakására. Az asszony otthon volt; nem valami barátságosan fogadta elvált férjét, a ki ismét elkezdett neki könyörögni, hogy térjen vissza hozzá. De az asszony állhatatos maradt s nem akart semmit sem tudni elvált uráról. Ezen astán az ember annyira elkéseredett, hogy előrántotta a revolvert a zsebéből és az asszonyra szegezte. Az sikoltozva menekült előle s az összesereglett házbéliek lefegyverezték a férjét s jelentést tettek az esetről a rendőrségnek. Most folyik a vizsgálat a revolveres szerető ellen.

— **(Társas összejövetelek.)** A pécsi kereskedő ifjuság Kaszinójában az idén is lesznek társas összejövetelek minden szombaton, a mikor is a tagok, azok család-
jai és bevezetett vendégek felolvasások, ének,

zene és szavalatok útján találhatnak kellemes szórakozást és tehetnek szert egy-egy kellemesen eltöltött estére. Az első ilyen társas összejövetelt holnap (szombaton) tartják, a mikor is lesz felolvasás és szavalati előadás is. A kereskedelmi ifjuság eme szép törekvése, hogy tagjainak, ily módon nyújt kellemes és élvezetes szórakozást, külön dicsőretre nem szorul.

— **(Keserűség a mandula-utcában.)** Kocsis Péter vadházasságban él már régebb idő óta Juszt Antalnéval. Együtt laknak a mandula-utca 21. számú házban, a hol berendezett fészükben azonban mostanában igen keserű élet folyt. A férfi — úgy látszik — megunta már az asszonyt s mert az nem idegenkedett még el tőle, hát — veréssel akarja magától elidegeníteni. S napirenden voltak a vadházaspár között a verekedések mostanában, melyekben mindig az asszony husta a rövidebbet s nem egyszer menekülnie kellett a brutális ember elől, mert az talán félholtra verte volna. Tegnap este is rossz kedvében volt a férfi, mikor haza ment s csakhamar veszekedni kezdett az asszonnyal. Az asszony túrte haragját s még akkor sem menekült előle, mikor megütötte, hanem kérlelni kezdte, irgalomért könyörgött hozzá. A lelketlen ember azonban vadul támadt rá; botot ragadott és azzal véresre verte az asszonyt, mire az összefutott házbéliek ki birták a kezei közül szabadítani. Az előhívott rendőrség jegyzőkönyvet vett fel az esetről s a brutális ember ügyét átteszi a bírósághoz.

— **(Ellopott hal.)** A mai halpiacon furfangos módon lopta meg Starkos Péter issépi lakost egy eddig ismeretlen tolvaj, a ki — úgy látszik — potya paprikás halat akart ma ebédelni. A vevők sokasága között valahogy odasettenkedett a halárushoz és míg az halkiméréssel volt elfoglalva, ő is, mint a többi vevők, nézegette, emelgette a harcsákat. Egy bajszos vizlakót aztán a kabátja ujjába csusztatott és szépen elsomfordált vele. Mire a meglopott halász észrevette a lopást, a haltolvaj már messze járt s most ütik a nyomát a bizonyos bottal.

— **(Sertések szállítása.)** Mint a kereskedelmi miniszter sürgönyileg értesítette a városi hatóságot, hogy sertéseknek levágott állapotban Horvát-Szlavonországból és Boszniából Pécsre való behozatala szabad. Természetesen a levágott sertéseket a feladási állomásnál orvosilag megvizsgálják s mikor megérkeznek, a hatósági állatorvos ellenőrzése mellett szállíthatók csak be a városba. A helybeli hentesek ily irányban meg is lettek keresve a hatóságtól, hogy a behozatal feltételeit mindenkor betartsák.

— **(Elsikkasztott pamut.)** Egy szállító cég panaszt tett ma a rendőrségnél, hogy tegnap egy napszámot azzal bizott meg, hogy két láda pamutot vigyen haza egy házhoz, hová a pamut érkezett. A napszám a két láda pamutot magához is vette, de nem vitte el a jelzett helyre, hanem a pamuttal együtt maga is eltűnt. A két láda pamut bizonyára elsikkasztotta, potom árért eladta valahol s a pénzt magának tartván, megugrott a büntetés elől. A dologban az az érdekes, hogy a sikkasztó napszámosnak a nevét sem

tudják; csak a személyleírását birták adni s most ez után kell indulnia a rendőri nyomozásnak a sikkasztó kézrekerítése érdekében. Már különben eddig is világos annyi, hogy a sikkasztó napszámos nem hagyta el a várost; a pamutot potom árért adhatta csak el és az így nyert pénzt bepálinkázzván, most valamelyik lebuiban aluszsza az „igazak“ álmát. Ez álomból késérű lesz az ébredése, mert ha rátalálnak, becitálják a börtönbe.

— **(Nem drágul meg a szivar.)**

Azok a szenvedélyes szivarosok, akik szeretik a jó szivarokat, de természetesen bosszankodással fogadnak minden olyan hirt, mely a szivarok megdrágulásáról szól: nyugodtan várhatjuk az új évet. Megbízható értesülés szerint ugyanis az a hír, mely minapában fölmerült, hogy több rendbeli szivarfajtának az árát a jövő évben fölemelik, csak kellemtelen füstnek bizonyult, más szóval „légből kapott és alaptalan.“ A szivar tehát csakugy marad jónak (vagy rossznak) az ára olcsónak (vagy drágának) mint eddig volt.

— **(Esernyőben utazó hajadon.)**

Ne tessék félreérteni, nem Amerikában jött valami emancipált miss nek az a kétségkívül eredeti gondolata, hogy egy esernyőben utazza be a világot — aminél utóvégre már bolondabb dolgok is megestek az atlanti vizeken túl. Csak egy tolvaj leányról van szó, az esernyőben való utazás pedig vigécnyelven csak úgy értendő, a hogy Abelesz a konyákban utazik. Ismert alakja a rendőrségeknek ez a leány, ki ugyan még hajadon de azért „gardedám“ nélkül utazik városról városra — esernyőjavító címe alatt. Ami kétségkívül tiszteletes foglalkozás, arról pedig nem tehet, hogy a memóriája annyira gyenge, hogy mindég elfeledi kitől kapta az esernyőt javításra — a kezének pedig olyan szerencsétlen járása van, hogy minden hozzáragad, a mihez ér. Nehogy pedig továbbra is „gardedám“ nélkül kelljen kóborolnia, az udvarias rendőrség kíséretét is adott mellé, a ki kitoloncolta a város határára.

— **(Tolvaj vendég.)** Egy uriháznál tegnapelőtt eltűnt egy pár ezüst kanál. Természetesen, hogy a gyanu mindenekelőtt a cselédségre esett, de ezek mit sem tudtak a dologról s nem is lehetett ellenük alapos gyanuokat találni. A rendőrség tehát másfelé kereste a tolvajt és először is a zálogházakban nézett utána, nem adták-e oda be az ellopott ezüst kanalakat? De ott sem akadt nyomra, mikor tegnap délelőtt egy napszámos embert azon kaptak, hogy két ezüst kanalat akart eladni egy szibárusnak. Azonnal letartóztatták és a két ezüst kanálról bizonyult, hogy ugyanazok, melyeket az uriháztól elloptak. Vallatóra fogták a napszámost, a ki sietett is bevallani, hogy ő nem lopta a kanalakat, hanem egy fiatal urtól kapta eladás végett. A fiatal ur is a rendőrség elé került tehát s nem volt más, mint a hás egyik jó ismerőse és gyakori vendége. A keresztkérdések, de még inkább a napszámos vallomásának hatása alatt be is ismerte, hogy a két ezüst kanalat ő tette zsebre, még pedig azért, mert pénzsükében volt s így akart pénzre szert tenni. A tolvaj vendéget kihallgatása után szabadon bocsájtották; de ügyét átteszik a bírósághoz.

— (Önkéntesek aktiválása.) Az egyéves önkéntesek, a kik a katonai pályát választják hivatásukul, csakis abban az esetben aktiválhatók, ha a próbaszolgálatot mindjárt az egyéves önkéntesi év után megszakítás nélkül teljesítik, ily egyéves önkéntesek a vizsgálat letételétől hadapróddá való kinevezésükig, mint őrmesterek tessnek szolgálatot. A közös hadügyminiszter most rendeletet intézett a csapatokhoz, melyben meghagyja, hogy mindama egyéves önkéntesekről, kik most próbaszolgálatot teljesítenek, a parancsnokok jelentést terjesszenek föl a hadügyminisztériumhoz, melyben azok használhatóságáról beszámolnak. Azokat az egyéves önkénteseket, kik előreláthatólag nem fognak megfelelni, már most föl fogják menteni a próbaszolgálat alól.

Párisból most érkeztek a legújabb és legfinomabb valódi ezüst valamint china ezüst iparművészeti tárgyak u. m. gyertyatartók, girandolok, asztali állványok, kenyérkosarak, eczet és olajtartók, kávé, mocca és teakészletek, virágtartók, tintatartók, képkeretek, bor, sör és cognackészletek stb. óriási nagy választékban és rendkívül mérsékelt árak mellett Schönwald Imréhez

Művészet, irodalom.

○ Aesopus. Régen láttunk oly szép közönséget együtt, mint a mely tegnap Rákosi Jenő ó-görög tárgyú szellemes vigjáté-

kának nagyon is közepes előadását végignézte. Az előadást közepesnek kell mondanunk, mert egyes szereplők iparkodását nagyon is ellensúlyozta az általános szerepnemtudás, ami oly darabnál, mint Aesopus, mely jambusokban van írva, végtelen bosszantó. És mily szavalás! Egynémelyik úgy pattogtatta a rimeket és úgy skandálta a jambusokat, mint egy harmadik gimnázista. A kék ceruza is alapos munkát végzett s több igen szép részt kitérölt, ami egyáltalán nem vált az előadás előnyére. Mindezeknek következménye pedig az volt, hogy az előadás teljesen hidegen hagyta a közönséget s az öt felvonás alatt egyetlen kihívás vagy zajosabb taps nem volt.

Törvényszék.

§ Egy vádlott, a ki koldul. Hegedűs József, mohácsi lakos, Mohácson egy más után négyrendbeli lopást követett el. Márkus Józseftől és Spuler Rozáliától ékszereket lopott; Simonkovich Józsefhez bemászván, más egyéb hiján 63 krajcárt tolvajolt el s végül Németh Ferencről akkor huzta le a kabátját, mikor az az utcán részegen feküdt. Négyrendbeli lopás büntette miatt ez évi január 6-án már tartott ügyében egy végtárgyalást a pécsi kir. törvényszék, de akkor úgy viselkedett, hogy elmebeli állapotának orvosi megfigyelését kellett elrendelni. Az orvosok beszámítható elmeállapotúnak találván, másodszor egy hó

nappal ez előtt tartották volna meg ellene a végtárgyalást. Meg is jelent, de mikor azt mondták neki, hogy ügye délután kerül tárgyalásra, elment és — koldult a városban. Mára astán csendőrökkel állították elő s bár ma is megpróbált szimulálni, nem adtak rá semmit és négyrendbeli lopásért kilenchavi börtönre ítélték. Az elítélt felebbezett az ítélet ellen.

§ Házil zenekar. Löschenkohl Péter öregegére azt a hibát követte el, hogy másodszor is megnősült. Vitt pedig a házhoz egy beteges, hássártos asszonyt, aki astán örökös perbatvarban állt az ura legényfiával, Löschenkohl Alajossal és az öreg többi gyermekeivel. Egy esetben astán ebéd fölött veszték össze. Az ok pedig az összeveszésre az volt, hogy az asszony erővel abból a tányérből akart enni, a melyikbe Löschenkohl Alajos már kiszedte a levest. Az így támadt verekedés közben a mostoha el is akarta rántani a tányért a fiu elől, mikor a forró levest a kezére öntötte. A fiu ekkor felugrott s az általános perpatvar közben egy deszkát ragadott fel s azzal úgy megütötte a mostoháját, hogy az karján csonttörést szenvedett. Löschenkohl Alajost súlyos testisértés miatt ezért vád alá helyezték s ma tartotta meg ügyében a végtárgyalást a pécsi királyi törvényszék. A végtárgyaláson a megvert asszony nem jelent meg, mert időközben az eszéki kórházban — mellbetegsége következtében — meghalt. Vádlott beismerte ugyan a tettet, de úgy védekezett,

A fiatal festő megvárta, míg a grófné házához ért a masamódleány. Egy-kettőre ajtót is nyitottak neki. Jó jelnek vette, hogy ilyen gyorsan beeresztették Auguste-ot mert, ha tényleg gonosztevők laktak volna benne, aligha előbb meg nem fontolják a dolgot. Hanem azért még sem akarta a kis lányt sorsának átengedni s a kapu előtt sétálva, várakozott reá. Dangelas szenvedélyes dohányos volt, de a leány előtt nem akart pipájára gyújtani. Most azonban itt volt a kedvező alkalom.

A füstkarikák álmképeket rajzolnak a művészelkek elé.

Dangelas gondolatai is virágos mezők felett röpködtek.

Eltelt husz perc s Auguste még sem jött.

Boszankodva tömte meg újból pipáját. Négyyszer ismétlődött meg ez, de Auguste csak nem jött. A festő már türelmetlenkedni kezdett a hosszas kimaradás miatt.

Várakozott még husz percig, azután a kapu felé ment.

A kert faláról törmelék esett a fejére; természetesen önkéntelenül is felnézett s észrevette, hogy egy munkásformájú ember gyorsan eltűnik a rácsozat mögött. Tehát figyelemmel kísérte minden mozdulatát. Ez a felfedezés nagyon rosszul hatott reá. Most már tétovázás nélkül huzta meg a csengőt.

Senki sem nyitott ajtót. — Néhány pillanat múlva újra, hevesen megrázzván a drótot.

Kis mellékajtó nyílt most meg s egy férfi, akinek

tulágosan egy masamód-kisasszonyhoz, de azt mondhatnám, hogy szolgál vagyok, aki azzal a megbízatással megyek oda, hogy a számlán megjelölt összeget átvegyem.

— Önnek bizonyára azt mondanák, hogy a grófné nincs otthon s így semmi hasznunk sem volna ebből a kísérletből. Majd csak magam megyek el.

Minden további szó nélkül be is kanyarodott az utcába, mellette ment Dangelas. Alig haladtak azonban tiz lépésnyire, mikor egy hintó robogott el közvetlen mellettünk s ha idejekorán a falhoz nem lapulnak, még elgázolja őket.

Dangelas jobbra ugrott, a leány balra, a diszes hintó pedig úgy eltűnt előlük rögtön, mint egy káprázatos meteor, melynek fénye pillanat múlva a homályba vész.

Mig a festő az ijedtségtől sápadtan, éppen cifra szavakat akart a hintó után küldeni, nagy csodálkozására a leány ujongva tapsolt.

— Mégis tévedtem. Oh, milyen boldog is vagyok! Ugyanaz a hölgyült az imént a kocsiban, akinek a fejét a Morgueban véltem látni.

— Ugyan — csodálkozott Dangelas.

— Igen, igen, a grófné, akiről azt hittem, hogy már meghalt.

— Hála isten — szólt közbe Dangelas. — Ha a vége jó, minden jó. Én ugyan mindjárt mondtam, hogy egy grófnénak nem nyisszanthatják le olyan hamarosan a becses fejét, de örülök, hogy most maga is belátja, hogy tévedett.

Az igazat megvallva, Takarékpersely ur alaposan

hogy ügyvédelemből követte azt el, mert mostohája paprikát akart szórni a szemébe. Ezt a védelmet azonban a bíróság nem vette tekintetbe s bűnösnek mondta ki a vádbavett cselekmény elkövetésében a vádlottat s elítélte hatheti fogságra és 10 forint pénzbüntetésre. Az ítélet jogerőssé vált.

§ **Harcias unoka.** Öreg Ember József, nemhiába a neve is „ember” volt, de öregségére se vonhatta ki magát a szerelem hatalma alól és megnősült. Pedig nemcsak gyerekei, de unokái is voltak s egyik leány unokája már férjnél is volt. Együtt lakott az egész család és veszekedett az új asszony miatt folytonosan. Egyszer aztán öreg Ember Józsefet és a feleségét jól helybenhagyták ifj. Ember József s ennek s lánya Ember Mária Hangó Istvánné. A verekedő fiú és unokát az öregek súlyos testi sértésért feljelentették ekkor a bíróságnál s a pécsi kir. törvényszék ma tartotta meg ügyükben a végtárgyalást. Érdekes volt, hogy az öreg Ember és a felesége úgy vallottak, hogy az öreget az unokája verte meg, feleségét pedig a fia s ezzel szemben Ember Mária úgy öregapjának, mint mostoha öreganyjának elpáholását magának követelte s úgy is vallott mindjárt az eset utáni kihallgatásakor is. S a törvényszék ezt a tényállást fogadta el és ifju Ember Józsefet felmentette a vád alól, de a harcias unokát, Ember Máriát, elítélte háromhónapi fogságra. Az elítélt, kit Nancsik Károly dr., dárdaí ügyvéd védelmezett, az ítélet ellen felebbezéssel élt.

§ **Ítélethirdetés.** A Littke-Koharits Eötvös-féle párbajügyben ma délelőtt hirdette ki a pécsi kir. törvényszék a budapesti kir. Curia ítéletét az első ítélethirdetésen meg nem jelent vádlott, Koharits Ferenc előtt, ki most Longyeltötiban aszolgabíró. A Curia helybenhagyta a Koharitsra mért négyheti államfogságot.

Országgyűlés.

— **A képviselőház ülése december hó 11-én** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A felirati vitát Pulszky Ágost előadó kezdte meg, a kit az ellenség folytonos közbesszólással, gúnyolódással szakít félbe. Midőn azt fejtette, hogy a kormánypárt többet munkálkodott a hasznárára, mint az ellenség; — valaki közbe hiáltotta: „Tehát a választókat jobban szították!” a mit a bal oldalról óriási éljenségek követtek.

Eötvös Károly, maré gunynyal felhősta, hogy az afrikai vadászok, a mikor oroszánra vadásznak, kis gidát kötnek ki, hogy sirása előcsalja az oroszánokat. Mit gondol a t. előadó ur, vajjon a kabinet nem e ilyen szerepet szánt neki? (Viharos derültetés.) Főlsorolta ezután a kormánypárti felirat borzasztó stiláris kifejezéseit, melyeknek csak az a szerencsés, hogy semmiféle európai nyelvre nem lehet lefordítani. Ama kifejezést, hogy „a monarchia egyik része,” ha céltudatosan használták bűnnek, ha nem

céltudatosan, hát közönséges ostobaságnak mondja. Élesen elítéli a vesztegetéseket, kigúnyolja a hivatalos jelölteket, a kik III. Napoleon idejében a megvetés tárgyai voltak, ma pedig kitüntetésnek vessik. Megvásárolták az országot azért, hogy tájézkostassák a koronát. A párt felirati javaslatát pártfelei viharos éljenszésében nyújtja be.

Szünet után Okolicsányi László terjesztette be az Ugron párt főirati javaslatát, mely felsorolva a visszaéléseket, kéri ő felségét, hogy bocsássa utnak jelenlegi kormányát és oszlassa föl a törvénytelen képviselőházat.

NYILT-TÉR+)

Kitűnő Angol

TEA-RÜM

James Walters & Comp. londoni cégtől, — továbbá: valódi ó

Slavon-Szilvorium

eredeti palacsokokban 1 frt 20 kr.

NICK A. K.-nál Pécsen,
király-utca 2. sz. és Bazár-udvar.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

csalódott ezzel a kijelentéssel. Azt hitte, hogy már nyomában jár a gyikosnak s már gondolatban kissineste a rémos réssleteket és elképzelte, mekkorát fog a mester, Vitrac nézni, ha ő veseti a tettes nyomára a rendőrséget. Valamelyes kárpótlást ugyan talált a bájos leánynyal való ismeretségben, de attól tartott, hogy a faképnél hagyja, mihelyt nem lesz többé az oltalmára szükség.

— Talán már nem fél? — kérdezte tőle.

— Cséppet sem. Egész nyugodtan megyek be, hogy a tulajdon szemeimmel győződjem meg újból tévedésemről.

— De csak nem mondja meg neki, hogy reggel a Morgue ban felejtette a fejét — ingerkedett vele a festő.

— Még csak az kellene. Átadom neki a kalapot s mihelyt a markomba a pénz — usyi megyek.

— Helyes. Megengedi, hogy megvárjam?

— Meg akar engem várni? Ugyan miért?

— Hogy tovább lehessen magam mellett. Talán szükségem lesz még valamikor egy igaz barátára és különben is, ki tudja, milyen fogadtatás vár ebben a házban önre.

— Na aggódjon elől. Egészen nyugodt vagyok, amióta tudom, hogy a grófné életben van. Nagyon kedves asszony s tudom, hogy nem tartóztat vissza az akaratom ellen.

— Ó nem, de hátha a férje. Ugy gondolom, hogy az ura ált. mellette előbb a kecsibanak...

— Nem ismerem a férjét, de nincs is dolgom

vele. Már ugyis eléggé igénybe vettem az ön sziveségét, nem akarom tovább is tartóztatni.

— Vagyis más szóval ez annyit jelent kisasszony, hogy már megcsömörültem a társaságomtól s most szabadulni akar tőlem, hogy többé ne is kerüljek az — utjába.

— Csakódik — szólt közbe élénken Auguste. — Nagyon szivesen beszélgettem önnel s ha újból összejutunk, csak örömmre szolgál.

— És én nagyon boldogtalannak érezném magam, ha többé nem láthatnám. Azért szánjon meg kissé és adjon alkalmat a találkozásra.

— Igen, de hol jöhetnék össze? Azt nem engedném meg, hogy a belt előtt kucorogjon, mint a többi leányok szeretői. Nekem nincs kedvesem és nem is akarok szeresni magamnak. Hanem azt nem bánom, ha nagyatyám meglátogatja vasárnap. Akkor egész nap otthon leszek. A lakásunkat megmondtam már s majd előkészítem az ön jó öregemet a látogatásra!

— Pompás eszme — lelkesedett Dangelas. — Bizonyos lehet benne, hogy pontosan megjelenek.

— Tehát mégsem csalódtam önben — szólt örömmel a leány s bucsura nyújtotta kis, kestyűs kezét. — Hanem sietnem kell, mert már alkonyul s a de la Paix-utca még messze van.

— Egy okkal több, hogy ne engedjem egyedül hazamenni.

— Majd omnibuszra ülök — felelt kitérően a leány. — Még egyszer köszönöm a gondosságát. Viszontlátásra! Kérem — tette hozzá — ne kövessen. Nem akarom, hogy valaki rosszat gondoljon felőlem.

MEGÉRKEZTEK

a legújabb báli

 meghívó-

és

tánczrend-minták!

TAI ZS JÓ Z S E F

könyvnyomdája

Pécsett,

Mária-utca 1. szám a királyi tábla átellenében.

Egy udvari lakás

Pécsett, Anna u. 1. számú házban,
mely áll:

3. szoba, konyha, pince és padlásból, akár évi akár havi bérletben esetleg butorozva is, mindenjórán kiadó.

Bővebbet ugyanott a tulajdonosnőnél.

Weiss Jakab

fogorvos

fogorvosi és fogtechnikai műterme

Jókai (Kis-tér 7. sz. I. emelet.)

foghuzás kéjgázzal, fogtömések (plombirozás) rágáshoz teljesen alkalmas műfogak készítése.

Foghuzás szegényeknek ingyen.

Köhögés,

rekedtség és elnyálkásodás ellen legjobb hatása szer a **RÉTHY-főle**

Pemetefü-czukorka,

mely ezen bajokat gyorsan megszünteti. Kapható minden gyógyszerárban. Egy doboz ára **30 kr. 5 dobozzal 1 frt 50 krért** bérmetve küld

Réthy Béla, gyógyszerész Békés-Csabán.

1896. sz.
tkv. 1896.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Dr. Müller János mint néhai Bubreg Antal követeléseinek behajtására kirendelt gondnok pécsi lakos végrehajthatónak Kálmán Lidia férj. Margit Andrásné katádfai lakos végrehajthatást szedő ellen 16 frt 45 kr. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajthatási ügyében, a pécsi kir. törvényszék és a szt. lőrinczi kir. járásbíróság területén levő, Katádfa község határában fekvő, a katádfai 23. sz. tjkvben felvett I. 2/8 teleknek, 51. sz. sz. 34. sz. ház, udvar és kertnek aránylagos legelő és erdő illetőségnek Kálmán Lidia férj. Margit Andrásné illető 1/12 részére 204 frt a + 133. sz. sz. maradványföldre az 1881. LX. t. cz. 156. §-a értelmében egészben 96 frt és a + 134. sz. sz. maradványföldre az 1881. LX. t. cz. 156. § a értelmében egészben 87 frt becsár-

ben mint kikiáltási árban az árverést elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1897. évi január hó 11. napján délelőtt 9 órakor Katádfa községben a bíró lakásán megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 20 frt 40 krt., 9 forint 60 krt., és 8 forint 70 krt. készpénzben, vagy az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügymin. rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t. cz. 170. §. értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt át- szolgáltatni.

Kelt Pécsett, a kir. törvényszék telek- könyvi osztályánál 1896. évi október hó 9-ik napján.

Bogyay Pongrác
kir. törvényszéki bíró.

Köhögés,

rekedtség és elnyálkásodásnál melegen ajánljuk tisztelt olvasóink figyelmébe

Egger díjjutalmazott
biztos hatású

Mell-Pastilláit.

Kapható 25 és 50 kros eredeti dobozokban minden gyógyszerárban és nevesebb gyógyfűszerüzletben. Fő és szétküldési raktár

Egger A. fia

Nádor-gyógyszertára Budapesten, Váci-körút 17.

Pécsi kölcsönös segélyező-egylet.

(Pécs Király-utca 23. sz. saját ház.)

Van szerencsénk a n. é. közönség szives tudomására hozni, miként az előjegyzések a pécsi kölcsönös segélyező egylet XXXII. évtársulatának törzsrésztvényeire a mai nappal kezdetüket vették, s e célból az aláírási ívek az intézet helyiségeiben a rendes hivatalos órák alatt (vasárnapokat és ünnepnapokat kivéve) (d. e. 9—12 óráig kitéve vannak.

Az ujonnan keletkező 1897. évi 32-ik évtársulat, épp úgy mint a korábbi harminczegy évtársulat: **6 évre terjed** s így az egy-egy részletre megállapított **50 krnyi heti-betét 6 éven át fizetendő.** A befizetések emez új évtársulatra 1897. évi január hó 2-án kezdődnek s a második hét végeig, azaz: **1897. évi január hó 16-áig** teljesíthetők, anélkül, hogy az alapszabályokban megállapított késedelmi pótlékot, az egy heti mulasztásért fizetni kellene. **A törzsrésztvények a hat évi ciklusra egyszerre is befizethetők,** s ez esetben egy-egy törzsrésztvény után — a 6 évre megjáró 156 frt helyett — **138 forint fizetendő.**

Az előjegyzés alkalmával minden egyes aláírt törzsrésztvény után **1 forint beiratási díj** lesz fizetve.

Az aláírók, tekintet nélkül a jegyzet törzsrésztvények számára, az intézet rendes tagjai — résztvényesei lesznek, s ezért köztük — hat év letelte után — a megfelelő kamat s az elért összes tiszta nyeresemény, a jegyzet törzsrésztvények arányában, teljes mértékben jut elosztásra.

A pécsi kölcsönös segélyező egylet a legutóbb megtartott közgyűlésen módosított alapszabályok értelmében ezentul

elfogad rendes takarékbetéteket is

(1 forinttól bármily magas összegig)

s eme betéteket, rendes körülmények között, ha kisebb összegekről szólnak, kívánatra, felmondás nélkül, nagyobb összegeket pedig, a lehető legrövidebb felmondási idő igénybevételével fizeti vissza.

s az ily takarékbetétek után 4% kamatot fizet.

A betétek után kivetett 10% tőke kamatadót a betétek megterhelére nélkül az intézet maga fedezi.

A vidéken lakó egyesületi tagok s ügyfelek által teljesítendő befizetések megkönnyítése és költségmentesítése valamint a részükre kiutalványozandó összegeknek előnyösen való megküldése céljából a pécsi kölcsönös segélyező egyletnek **giró számlája** van az **osztrák-magyar banknál,** és **chek számlája** a **m. kir. póstatakarékpénztárnál,** mely utóbbi számlára szóló befizetési lapok egyszerű felkérésre, bárkinek is megküldve lesznek.

Mindennemü üzletkötésekre vonatkozó, vagy más egyéb felvilágosítással az intézet vezérigazgatója mindenkor a legnagyobb készséggel szolgál s ugyancsak nála, illetve az intézet helyiségeiben, megszerezhetők az **egyesület alapszabályai is,** akár személyesen, akár levél útján kívántatnának.

Kelt a pécsi kölcsönös segélyező egylet 1896. évi november hó 12-én tartott igazgatósági üléséből.

Kindl József,
vezérigazgató.